

[Handelsministeren.]

været uheldig. Jeg synes ikke, man bør opstille strengere Regler overfor ham end højst nødvendigt. Og Forholdet vil i Virkeligheden ikke blive væsentlig anderledes efter Forslaget, end det er nu. Thi Forholdet er jo dette, at naar vedkommende har faaet sit Bo udleveret, kan han efter den gamle Lov paa ny løse Næringsbevis og begynde Forretningen igen. At der fortsat kan være økonomiske Vanskeligheder for ham, idet han ikke derved, at han faar sit Bo udleveret, bliver fri for sin Gæld, det er en Sag for sig. Men overfor Bemærkningen om Translatører vil jeg sige, at den, der er kongelig Translatør, har faaet et Privilegium og har en særlig Beføjelse til i visse Tilfælde at kunne afgive Troværdighedserklæringer. En Mand, der skal optræde paa den Maade, som Translatører skal optræde, bør være fuldstændig fri og uafhængig, for at han med Autoritet skal kunne afgive sin Erklæring. Der maa ikke være nogen Tvivl om, at han, saa vidt det da overhovedet er muligt at kontrollere det, er fri og økonomisk uafhængig.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen sagde, at den ene Kommune bør ikke kunne fritage den, der løser Næringsbevis, for Afgiften, medens Nabokommunen ikke fritager derfor. Det, det ærede Medlem siger til, er naturligvis Bestemmelsen i § 4, sidste Stykke. Men det er givet, at denne Dispensationsbestemmelse, som her er indført i Lovforslaget, er rigtig; thi det er kun i *Trangst* Tilfælde, at Kommunerne vil eftergive vedkommende, der søger om Fritagelse, denne Betaling. Og jeg skulde mene, at Kommunerne i det væsentlige vil handle ens der. Der vil formentlig ogsaa kun kunne blive Tale om dem, der erlægger den mindre Afgift. Jeg kan derfor ikke skønne rettere end, at denne Bestemmelse er rigtig. Forholdet er for øvrigt dette, at man ogsaa nu har en Eftergivelsesbestemmelse. Nu kan Ministeren eftergive Kendelsens Beløb efter Indstilling fra vedkommende Magistrat. Jeg synes derfor ikke, at det ærede Medlem skulde kunne indvende synderligt imod denne Bestemmelse, der nu er foreslaaet.

Det ærede Medlem sagde: Hvorfor holder man sig overfor Udlændinge mere til Selskaber end til det personlige Ansvar? Det ærede Medlem tænkte her paa Bestemmelserne i § 5 og § 9. Jeg kan derom sige, at det har været den almindelige Opfattelse baade i Kommissionen og i Ministeriet — og jeg har den samme

Opfattelse —, at man har mere Hold paa Selskaberne, end man har paa den enkelte Person. Et Aktieselskab er dog en indregistreret Virksomhed, hvorimod den enkelte Person, der her kan blive Tale om, i mange Tilfælde ikke er nær saa let at komme i Forbindelse med paa haandgribelig Maade.

Det ærede Medlem sagde, at Brugsforeningerne bør tvinges til at løse Næringsbrev. Ja, hvis de handler med Ikke-Medlemmer, bør de løse Næringsbrev, men naar de ikke gør dette, naar de er rene Vareuddelingsforretninger, mener jeg, deres Stilling bør være saaledes, som den har været hidtil. Og jeg forstaar egentlig ikke, hvorfor det ærede Medlem er saa ivrig efter at faa Brugsforeningerne ind under de almindelige Bestemmelser paa dette Omraade; thi det er jo ikke noget, der spiller nogen afgørende Rolle, idet det Beløb, som skal erlægges, er saa lille, at det i og for sig ikke paa nogen Maade skulde kunne genere. Men jeg tror, alle Forhold taget i Betragtning, at man staar sig ved at sondre mellem de rene Aktieselskaber og andre Virksomheder.

Det ærede Medlem vilde til Støtte for sin Opfattelse hævde, at man i Virkeligheden betragtede Brugsforeningerne som Forretninger, og henviste i saa Henseende til § 19, hvor der er Tale om Forretningslokaler. Det er jo en rent sproglig Betegnelse, der her er Tale om, thi Brugsforeningerne er i sanitær Henseende, med Hensyn til Lukketid, Lærtingelov o. s. v. underkastet samme Vilkaar som Forretningerne. Det kan ikke forandre deres Karakter, at man kalder Brugsforeningslokaler for Forretningslokaler.

Det ærede Medlem var af den Opfattelse, at Prokurister bør opfylde Næringslovens almindelige Bestemmelser. Jeg er ikke helt uenig med det ærede Medlem heri, og jeg skal være villig til at optage en Forhandling om dette specielle Spørgsmaal i det Udvalg, der vil blive nedsat til Behandling af Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) var i det hele og store gunstigt stemt overfor Lovforslaget, og det takker jeg ham for, ligesom jeg takker det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen for den Tilslutning, han har givet Lovforslaget. Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) sagde, at den megen Kolportagevirksomhed, der nu fandt Sted rundt omkring i Landet, var en Plage. Jeg er tilbøjelig til at give det ærede Medlem Ret i dette.